

361. Tégy foglyoddá, Uram *George William Martin*
(1828–1881)

Tégy fog - lyod - dá, U - ram, S ak -
kor sza - bad le - szek, Kész - tess meg - ad - nom
ön - ma - gam, Győ - zel - met úgy ve - szek! Ha
küzd - ve küsz - kö - döm, Ak -
kor le - ros - ka - dok, De ha ka - rod lesz
bör - tö - nöm, Ak - kor e - rős va - gyok.

2. Szívem gyáván remeg, S úgy hajlik, mint a nád, Amíg ben-
ned nem lelte meg Parancsoló Urát. Míg láncra nem vered, Oly
ingatag, sivár, Szerelmeddel kötözve meg, Erős, mint sziklavár.
3. Lelkem mindjárt alél, Nincs benne tűz, se hit, Míg égi tűz
nem száll belé S szolgálni nem tanít. Vezetni úgy tudok, Ha
Szentleked vezet, Zászlóm fennen csak úgy lobog, Ha fúj lehe-
leted.

4. Majd úgy uralkodik S nyer lelkem égi trónt, Ha néked hódol a porig, Ha mindenről lemond. Vész és vihar között Úgy áll végig híven, Ha kebleden jól kikötött, S mindvégig ott pihen.

Georg Matheson (1842–1906) – Vargha Tamás (1890–1968)